

Snežnik

Občina
Ilirska Bistrica

TISKOVINA

ISSN 1318-3656

Ilirska Bistrica, letnik XIII - IZREDNA ŠTEVILKA - februar 2004

GIMNAZIJA V ILIRSKI BISTRICI

DISLOCIRANI ODDELEKI

ŠOLSKEGA CENTRA POSTOJNA

Šolski center Postojna - Srednja šola nadaljuje tradicijo Gimnazije Postojna, ki je bila ustanovljena že leta 1945.

V svoji sestavi ima dve organizacijski enoti in sicer:

Srednje šolo, ki izobražuje gimnazijce, ekonomske in strojne tehnike, strojnike v srednji in nižji poklicni šoli, ter v programu poklicno tehniškega izobraževanja za strojne tehnike in

Višjo strokovno šolo, s programom Poslovni sekretar.

Na Srednji šoli je približno 1300 dijakov v 48 oddelkih in prihajajo iz občin Postojna, Pivka, Ilirska Bistrica, Cerknica, Loška dolina, Logatec, Sežana, Divača, Ajdovščina, Vipava in od drugod.

Od šolskega leta 2004/05 bodo v okviru Srednje šole delovali tudi dislocirani oddelki gimnazijskega programa v Ilirski Bistrici.

Dijaki v dislociranih oddelkih gimnazije v Ilirski Bistrici bodo imeli enak predmetnik kot njihovi kolegi v matični šoli v Postojni, enake izbirne predmete in enake izbirne maturitetne predmete.

Tudi pri interesnih dejavnostih bodo imeli enak program kot vrstniki, ki se bodo šolali v Postojni. Tu so mišljene predvsem strokovne ekskurzije, šola v naravi, tečaj cestnoprometnih predpisov in prve pomoči...

Vsi dijaki v gimnazijskem programu se učijo dva tuja jezika. Poleg angleščine si, že ob vpisu,

izberejo drugi tuji jezik (italijanščino, nemščino ali francoščino). Ostali predmeti so za vse dijake v prvem letniku enaki.

V višjih letnikih si dijaki lahko izberejo predmete (računalništvo ali tretji tuji jezik - nemščina, italijanščina, španščina) in sicer v 2. letniku 2 uri in v 3. letniku 2 uri.

V 4. letniku imajo dijaki na izbiro 8 ur, ki jih namenijo predvsem predmetom, ki jih bodo opravljali na maturi.

Matura obsega:

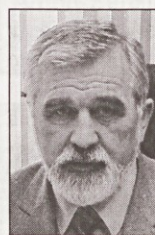
- slovenščino
- matematiko

- tuji jezik

- 2 izbirna predmeta izmed naslednjih: nemščina, italijanščina, francoščina, fizika, kemija, biologija, zgodovina, geografija, sociologija, psihologija

V dislociranih oddelkih bodo poučevali v večini učitelji Srednje šole Šolskega centra Postojna, kar bo organizacijsko zahtevna naloga, a glede na izkušnje, ki jih imamo sem prepričan, da bomo nalogo skupaj z Občino Ilirska Bistrica uspešno opravili. V nekaj letih pa se bo šola v Ilirski Bistrici lahko osamosvojila.

Danijel Mislej

Spoštovane občanke in občani, posebno pa učence in učenci osmih razredov osnovnih šol v naši in sosednjih občinah.

Prisrčno vas pozdravljam v izredni izdaji Snežnika, ki je posvečena ustanovitvi in začetku delovanja dislociranih oddelkov postojnske gimnazije v Ilirski Bistrici.

Dislocirani oddelki bodo odprli svoja vrata 1. septembra 2004 v prostorih bivše vojašnice v Ilirski Bistrici, za kar pa je potrebna pomoč vas in tistih, ki bodo s svojim vpisom zagotovili začetek delovanja in nadaljnji obstoj gimnazije v Ilirski Bistrici.

Vsem nam je poznan poizkus uvedbe gimnazije v Ilirski Bistrici v šolskem letu 1963/64, ki pa je zaradi premajhne podpore in želje občine po njenem obstoju propadel že v prvem letu. Ponovna želja po pridobitvi srednje šole v Ilirski Bistrici se je pojavila leta 1990, ko je takratna skupščina ustanovila komisijo za srednje šole. Podobna komisija je bila ustanovljena tudi v času prvega in drugega občinskega sveta, vendar je šele komisija prejšnjega občinskega sveta v zadnjem letu delovanja pripravila elaborat za ustanovitev oddelkov srednje šole.

Ker je bila pridobitev srednje šole del mojega volilnega programa sem ob nastopu svojega mandata imenoval novo komisijo, ki je zastavila svoje delo na drugačnem konceptu kot do sedaj, z jasnimi cilji, kaj hočemo in kaj moramo narediti, da dosežemo cilj.

Po letu dni intenzivnega dela na tem projektu lahko ponosno zatrdim, da nam je uspelo.

Pred letom dni je bila srednja šola v Ilirski Bistrici le sen, danes je to realnost in dejstvo.

Uspehi pri takih projektih pa niso rezultat dela posameznika ampak vedno rezultat skupnih naporov in timskega dela in tako je bilo tudi tokrat. Skupaj smo delali vsi, ki smo kakorkoli pripomogli k uresničitvi tega projekta, tako v občini in izven, ne glede na to, če so povezani z našo občino ali ne. Ker nekateri nočejo posebnih zaslug nočejo biti

imenovani jim gre še posebna zahvala za to pomoč.

Gimnazija zagotavlja dovolj široko splošno izobrazbo, ki je temelj za vsa področja univerzitetnega študija. Zavedati se moramo, da kot je bila v preteklosti srednja šola že temelj uspeha v poklicu in družbi, je v današnjem času to najmanj visoka strokovna šola ali univerza.

Strateški cilj občine je ohranjanje obstoječega programa gimnazije in iskanje novih izobraževalnih možnosti za prihodnje generacije mladih. Zavedati se moramo, da je pridobitev gimnazije prvi korak k zagotovitvi končnega cilja, to je uspešnemu delovanju in potrditvi šole, ki se bo nadaljevala z vsakim uspešno zaključenim letnikom in se dokončno potrdila z uspešno opravljenom matura prve generacije dijakin in dijakov gimnazije v Ilirski Bistrici. Za doseg tega cilja bo potrebno maksimalno prizadevanje tako šole za najvišje možne rezultate na izobraževalnem nivoju, kot občine, da pomaga soustvarjati pogoje, ki bodo našim dijakom zagotavljali vsestranski razvoj.

Svojo prihodnost in prihodnost šole moramo videti v nenehnem dvigovanju izobraževalnih programov, ki bodo našim maturantom omogočili enake možnosti za razvoj in uspeh v družbi.

Povedati moram, da je načrtov, hotenj in energije še veliko, kar je prav gotovo porok za to, da bo šola kvalitetno opravljala svoje poslanstvo, seveda le, če jo boste sprejeli medse in vpisali svoje otroke vanjo in ji omogočili, da zaživi z ljudmi.

Ob tej priliki vabim osmošolke in osmošolce, ter njihove starše, da se udeležijo informativnih dnevo 13. in 14. februarja v prostorih bodoče gimnazije, v bivši vojašnici v Ilirski Bistrici. Prav tako vabim vse ostale občane naše občine in druge, da si v času informativnih dnevo ogledajo prostore tako bodoče gimnazije, kot bodoče prostore glasbene šole Ilirska Bistrica, katera se bo tudi preselila v vojašnico.

Naša gimnazija naj nam bo v bodoče vodilo, da kljub težavam s katerimi se srečujemo v življenju, je uspeh zagotovljen, če nastopamo enotno in prestopimo meje strankarskih prepričev.

Anton Šenkinc, univ. dipl. ekon.

VEČ INFORMACIJ O MOŽNOSTIH IN POGOJIH ZA ŠOLANJE V ILIRSKI BISTRICI V ŠOLSLEM LETU 2004/05 BODO UČENCI IN STARŠI LAHKO DOBILI V PROSTORIH BODOČE SREDNJE ŠOLE V PETEK, 13. FEBRUARJA OB 11.00 IN 15.00, TER V SOBOTO 14. FEBRUARJA OB 9.00.

UČENCI DA ZA GIMNAZIJO

Konec januarja je bila med učenci zadnjih razredov osnovnih šol na bistriškem izvedena anonimna anketa na temo srednje šole. Na anketo je odgovorilo 86,25% vseh učencev oziroma 113 učencev. Izredno pozitivna je ugotovitev, da se bo kar več kot 99% osnovnošolcev vpisalo naprej v srednje šole, od tega, nekaj manj kot 40% na gimnazijo. Sledi ekonomska srednja šola na katero bi se vpisalo 20,53%, na ostale poklice šole pa 43,76% osnovnošolcev.

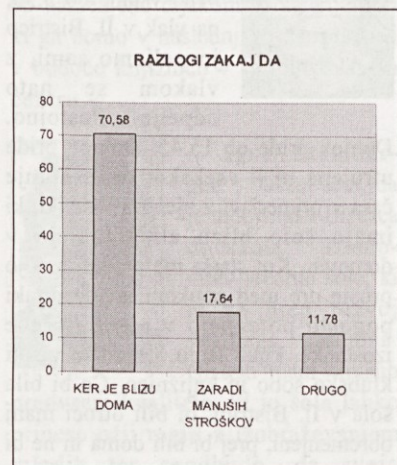
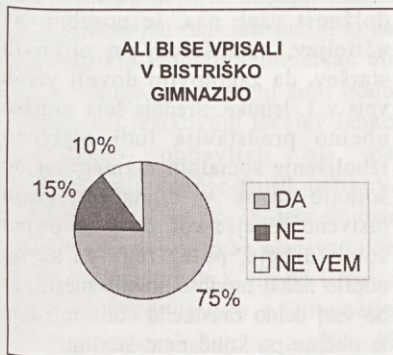
Za vrsto srednje šole so se učenci odločali predvsem zaradi interesa -

60,71%, zaradi bližine doma - 14,28%, 14,28% pa bi se jih na izbrano šolo vpisalo zaradi ustreznega programa. Nekaj več kot 60% učencev bi želelo, da je izbrana šola v domačem kraju.

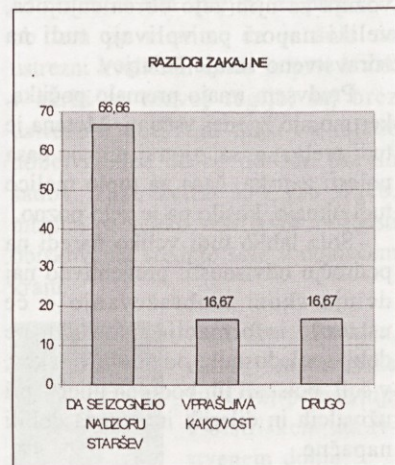
Na zadnja tri vprašanja so odgovarjali samo bodoči gimnazijci.

finančno breme (17,64%). Na bistriško gimnazijo se ne bi vpisalo le 6 učencev, ki pravijo, da nočejo ostati v istem kraju, oziroma da se izognejo nadzoru staršev. Neopredeljenih je bilo 10% bodočih gimnazijcev.

Če povzamemo številke lahko računamo, da bodo prosta vpisna

75% se jih želi vpisati v gimnazijo v Ilirski Bistrici in sicer, ker je blizu doma (70,58%) in ker predstavlja manjše

mesta, ki jih je Ministrstvo za šolstvo razpisalo za bistriško gimnazijo, zapolnjena.

MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO PODPIRA ŠOLO V ILIRSKI BISTRICI

Sekretar za srednje šolstvo na Ministrstvu za šolstvo, g. Elido Bandelj je povedal: "MŠZŠ je prisluhnilo dolgoletnim željam in prizadevanjem kraja za ustanovitev srednje šole na področju Ilirske Bistrice. Zato smo v letošnjem razpisu razpisali 46 prostih mest za novince v programu gimnazija na lokaciji v Ilirski Bistrici. Program bo izvajal šolski center Postojna, na ta način omogočamo dijakom, ki so se doslej morali voziti v gimnazijo v oddaljene kraje, da jo bodo lahko od novega šolskega leta dalje obiskovali v domačem kraju. Lokalna skupnost se je zavezala, da bo do 1.9. 2004 v prostorih bivše vojašnice, ki jih bo pridobilo MŠZŠ, uredila pogoje za delovanje šole. Menimo, da smo z matično šolo ter z vodstvom občine Ilirska Bistrica dosegli tak dogovor, da bodo ustvarjeni pogoji za kvaliteten začetek pouka, ki bodo nudili dijakom popolnoma enake pogoje kot bi jih bili deležni na matični šoli."

»Za dobro otrok tega kraja, ker le s tem bodo dobili največjo dediščino!...«

Bil je to eden od najpomembnejših razlogov za ustanovitev ljudske šole v Trnovem, prve ljudske šole na Bistriškem, kot so prosvetljeni domačini v ustanovni listini šole zapisali davnega leta 1814. Misel, ki je s polno veljavo skozi skoraj dvesto preteklih let spremljala vse pobudnike in organizatorje novih oblik izobraževanja in bogatenja pedagoškega procesa naše mladine. Sadovi sto in tisoč sodelavcev, pomembnih domačinov, učiteljev in organizatorjev so vgrajeni v dragoceni šolski čaši iz katere zajema znanje mladi rod in si ustvarja največjo in najdragocenejšo popotnico za življenje.

Naštetimo nekaj pomembnejših dogodkov na šolskem področju na Bistriškem:

- 3. november 1814, začetek šolskega pouka na Bistriškem,

- 1866. leta na pobudo nadučitelja Frana Gerbiča sezidajo v Trnovem prvo šolsko stavbo v občini, kasneje znana kot deška šola.

- 1888. leta je bil odprt samostan ubogih šolskih sester D' Notre Dame, z ugledno dekliško šolo, internatom in enoletnim trgovskim tečajem,

- do konca 19. stoletja dobijo osnovne šole vsi večji kraji v občini,

- z italijansko zasedbo naših krajev dobi šolstvo z edukativnim značajem tudi močno raznarodovalno noto. Oblasti postavijo šole z italijanskimi učitelji skoraj v vse vasi v občini,

- v tridesetih letih deluje v Trnovem poklicna šola (Corso d'Avviamento professionale),

- v Ilirski Bistrici pa srednja šola (Scuola media »Gabriele d'Annunzio«),

- v jeseni 1943 po kapitulaciji Italije, zastavijo samostanske sestre, znova po dvajsetih letih, pouk v slovenskem jeziku in odprejo poleg slovenske osnovne šole tudi srednješolske oddelke: nižjo realno gimnazijo, meščansko in trgovsko šolo,

- v vseh ostalih krajih v občini so organizirane partizanske šole, z večinoma laičnimi, toda požrtvovalnimi učitelji, ki vztrajajo kljub vojni vihri in življenjski nevarnosti,

- po osvoboditvi se šolstvo organizira na novih načelih in doživlja mnoge reforme. Samostanska šola je

ukinjena in z njo tudi njeni srednješolski oddelki,

- najprej trije in nato štirje letniki zadnjih razredov obvezne osnovne šole postanejo nižja gimnazija,

- sredi petdesetih let dobimo nekaj strokovnih šol, obrtno, čipkarsko in šiviljsko šolo, ki že po nekaj letih usahnejo,

- s šolskim letom 1957/1958 doživi osnovno šolstvo pomembno preobrazbo, ustanovi se obvezno osemletno šolanje, s sedmimi popolnimi šolami v naši občini in številnimi podružnicami, ki se z reorganizacijo in upadanjem števila učencev postopoma zapirajo,

- v šolskem letu 1963/1964 je odprt

oddelek postojnske gimnazije pri OŠ Dragotina Ketteja v Trnovem, ki pa po enem letu žal usahne,

- tudi poskus poklicnega oddelka kemijske šole (kemični procesničar), pri Delavski univerzi v Trnovem sredi sedemdesetih let po dveh letih ugasne. Novo upanje za oddelke srednje šole vzbudi uspešno izvedeno izobraževanje oddelka višje šole za organizacijo dela pri isti ustanovi,

- želja in potreba po redni srednji šoli na Bistriškem je kljub tolikim neuspehom prisotna že mnogo desetletij. Oblikovani so bili mnogi odbori, ki naj bi uresničili to željo. Žal neuspešno!

Tokrat smo uspeli. Izkoristimo to priložnost »za dobro otrok našega kraja ...« v največji možni meri. Potrudimo se vsi! Zapišimo v našo šolsko kroniko z zlatimi črkami:

- 1. september 2004, začetek rednega gimnazijskega pouka na Bistriškem!

Z vso srečo torej!

Ob koncu pouka in tik pred maturo 1966; tedanji 4. a in njihov razredni učiteljski zbor

Vojko Čeligoj

Tina Turkovič iz Jelšan, 15 let, dijakinja 1. letnika Gimnazije Sežana: »Vstanem ob 5.30, starši me iz Jelšan pripeljejo v Ilirsko Bistrico, za kar porabim še 20 minut, vožnja do Sežane traja 45 minut. Pouk začnem ob 7.45, v šoli sem ponavadi do 14. ure. Z avtobusom ob 14.05 se iz Sežane odpeljem proti Il. Bistrici, kamor prispem ob 15. uri in kjer me čakajo starši, da me peljejo domov. Dnevno sem tako zdoma celih deset ur. Zase mi tako zares ostane pičle tri ure. Ker nimam časa, se ne ukvarjam z drugimi dejavnostmi. Šola v Il. Bistrici se mi zdi dobra rešitev za vozače, ki so utrujeni od vsakodnevne vožnje in odvisni od staršev. V šoli v Sežani mi je sicer v redu.«

Tanja Jolič iz Zabič, 16 let, 1. letnik srednje Glasbene in baletne šole Ljubljana, živi v domu: »V Ljubljano se odpravim v nedeljo zvečer, domov se vrnem šele v petek popoldne. Ustanovitev gimnazije v Il. Bistrici se mi zdi v redu, saj bodo tako starši imeli manj stroškov, učenci pa več časa za učenje, družino in prosti čas. Šolanje bom nadaljevala na Akademiji za glasbo.«

Špela Stare iz Šembij, 17 let, dijakinja 3. letnika Ekonomske šole v Postojni: »Zjutraj vstanem ob 6. uri, na avtobus vstopim v Šembijah, pouk začnem ob 7.30. Avtobusi so še posebej v zimskem času zelo mrzli, mesečna vozovnica pa je draga, ampak drugih možnosti za vožnjo do šole nimam. V šoli sem povprečno 7 ali 8 ur, tako pridem domov ponavadi ob 15.30. Hodim tudi v glasbeno šolo, tako da s šolskimi

aktivnostmi končam približno ob 17. uri. Prostega časa in časa za učenje mi zato ostaja zelo malo. Podpiram ustanovitev srednje šole v Il. Bistrici, čeprav nekateri mladi od 15 do 17 leta izkoristijo srednjo šolo, da gredo od doma.«

Uroš Jenko iz Ilirske Bistrice, 18 let, dijak 4. letnika Gimnazije Postojna: »Vstanem ob 5.45, vlak za Postojno odpelje iz Il. Bistrice ob 6.30, v Postojni moram do šole pešačiti še dobrih 15 minut. Pouk začne ob 7.30 in se zaključi ob 14.30. Ob 14.50 iz Postojne odpelje vlak proti Il. Bistrici, kamor prispem približno ob 16. uri. Ukvarjam se s košarko, treninge pa imam večkrat tedensko od 18. do 19. ure. Za učenje mi ne ostaja veliko časa, tako da moram večino stvari opraviti ob koncu tedna. Pred kontrolkami se moram učiti tudi pozno v noč, tako da je zgodnje vstajanje še posebno težko. Gimnazija v Il. Bistrici se mi zdi koristna, ker bi dijakom tako ostajalo več prostega časa in časa za učenje. Ker bosta to dva dislocirana razreda postojnske Gimnazije, se mi kakovost šolanja ne zdi vprašljiva, saj je postojnska gimnazija priznana šola in njeni učenci dosegajo ene najboljših rezultatov v državi.«

Neje Udovič iz Ilirske Bistrice, 14 let, učenec 8. razreda OŠ Antona Žnidaršiča: »Izredno vesel sem, da bom gimnazijo lahko obiskoval v svojem domačem kraju. Sestrična se je štiri leta vozila v Postojno in je ves ta čas nisem skoraj nič videval, saj je bila cele dneve zdoma. Sam bom čas, ki bi ga sicer porabil za vožnjo, lahko koristno uporabil za treninge košarke, saj mislim še naprej aktivno trenirati in sodelovati v športu. Za moje starše pa to pomeni tudi bistveno manjši strošek. Ohranil bom tudi stik s sedanjimi sošolci in prijatelji, saj

bomo vsi tisti, ki bi sicer odšli na različne kraje v gimnazije, zdaj ostali še štiri leta skupaj.«

Marjetka Debeljak iz Podgraj, mati srednješolke, ki živi v domu v Ljubljani: »Prednost bistriške srednje šole bi občutili predvsem starši, in sicer zaradi manjšega finančnega bremena šolanja. Pri nas smo izračunali, da šolanje hčerke stane mesečno približno 70 tisoč tolarjev. Hvala bogu, da ima štipendijo, da si z njo večji del stroškov pokrije sama. Tudi otroci bi s srednjo šolo v domačem kraju pridobili veliko, saj ne bi bili ločeni od družine. Je pa res, da se med bivanjem v domu naučijo samostojnega življenja.«

Ivan Kauzlaric, dr. med., spec. pediatrije in šolske medicine, strokovni vodja Zdravst. doma Ilirska Bistrica: »Informacija, da bo srednja šola v Ilirski Bistrici je izredno dobrodošla. Za kraj kjer se dijaki vozijo je to zelo pomembno, saj je vožnja za njih zelo obremenjujoča, veliki napori pa vplivajo tudi na zdravstveno stanje šolarjev.

Predvsem imajo premalo počitka, ker morajo zgodaj vstajati. Motena je tudi prehrana, saj zjutraj nimajo časa jesti zajtrka, časa za toplo malico tudi nimajo, kosilo pa je zelo pozno.

Šola lahko tudi veliko naredi na področju odvisnosti: preventivno naj deluje skozi izobraževanje – če ustrezne informacije o drogah ne dobijo mladostniki od strokovnjakov, v šoli, poiskali jih bodo na ulici – pri uživalcih in dilerjih in seveda dobili napačne.

Vzgojno vlogo šole v preprečevanju odvisnosti vidim v razvijanju samostojnosti, samospoštovanja, samopoznavanja,

dviguje naj samozavest in gradi osebnost, da se mladostnik lahko izogne slabim vplivom in se nauči reči ne.»

Emil Zubčević iz Ilirske Bistrice, 14 let, učenec 8.a razreda OŠ Dragotina Kette II. Bistrice: »Vpisal se bom na gimnazijo v Il. Bistrici, ker mi bo ostalo več časa za učenje, kot če bi hodil v gimnazijo kam drugam. Od šole pričakujem normalne pogoje, kot so na drugih gimnazijah po državi. Zavedam se, da bo moj učni uspeh najbolj odvisen od mene samega. Glede kakovosti pouka na šoli nimam pomislekov, saj so programi standardizirani, prav tako tudi matura. Zelo sem zadovoljen, da bo šola v našem mestu, saj velikokrat poslušam moje prijatelje srednješolce, ki se vozijo v šole v sosednje občine in se pritožujejo, da so ob koncu tedna utrujeni, ter da je najbolj utrujajoča prav vožnja. Vsakdanja potovanja jim vzamejo preveč dragocenega časa, ki bi ga sicer izrabili za druge koristne dejavnosti.«

Marica Štemberger iz Kuteževega, mati srednješolke, ki se vozi v Postojno: »Hči vstane ob 5.30, na vlak v Il. Bistrico jo peljemo sami, z vlakom se nato odpelje v Postojno. Domov pride ob 15.45. Domov pride utrujena in ji vsekakor primanjkuje časa v primerjavi z njenimi vrstniki, ki imajo šolo blizu ali stanujejo v domovih. Kot starša me najbolj motijo proste ure med poukom, ki jih dijaki pogosto potegnejo v neopravičene izostanke, kljub temu, da imajo v šoli klubsko sobo in knjižnico. Če bi bila šola v Il. Bistrici, bi bili otroci manj obremenjeni, prej bi bili doma in ne bi tako zgodaj vstajali. Pa tudi stroški za starše bi bili manjši. Poleg tega pa so zdajšnji avtobusi in vlaki slabi, pozimi marsikdaj sploh nimajo gretja.«

Alije Jagodnik iz Il. Bistrice, profesorica biologije na Gimnaziji Poljane v Ljubljani: »Mislim, da je srednja šola v Il. Bistrici izredno potrebna, saj daje šola kraju življenje in napredek, da ne govorimo o tem, da je to velik prihranek časa za učence pa tudi manjše finančno breme za starše. Kot učiteljica bi izredno rada učila doma, še posebej pa mi ustreza gimnazijski program, ki ga poučujem tudi na poljanski gimnaziji v Ljubljani.«

Miranda Vrh, direktorica Centra za socialno delo Il. Bistrice: »Ustanovitev srednje šole v Il. Bistrici predstavlja uresničitev naših dolgoletnih sanj. To je zgodovinska priložnost, ki mladim olajšuje življenje, jim omogoča boljše pogoje dela in perspektivnejši pogled na prihodnost. Zdaj, ko imamo zeleno luč pa se upravičeno bojimo nekaterih pasti. Kot z vsako novo zadevo se tudi v zvezi s srednjo šolo med osnovnošolci in njihovimi starši pojavlja veliko dilem glede kvalitete profesorjev in pouka. To pa potencialno pomeni možnost premajhnega števila vpisa osnovnošolcev, še posebno če srednji šoli v Postojni in Sežani ne bosta omejili vpisa. Prepričana sem, da srednja šola v Ilirski Bistrici po kvaliteti ne bo zaostajala za drugimi tovrstnimi institucijami v Sloveniji, zato je dolžnost vseh nas, še posebno pa učiteljev, osmošolcev in njihovih staršev, da zagotovijo dovolj visok vpis v 1. letnike. Srednja šola za našo občino predstavlja tudi bistveno izboljšanje socialnih razmer, saj bo šolanje otrok v domačem kraju bistveno cenejše kot, če bi se otroci šolali drugje, poleg tega pa se bo odprlo nekaj novih delovnih mest, kar bo vsaj delno zaustavilo odliv mladine iz občine po končanem študiju.

GIMNAZIJCJI NAMESTO VOJAKOV

Z razpisom 46 vpisnih mest postojnske gimnazije v Ilirski Bistrici je občina po 41 letih spet dobila srednjo šolo. Dogajanje okrog srednje šole je pravzaprav simbolično: iz bistriške vojašnice so pred letom dni odšli vojaki, jeseni pa se bodo vanjo vselili dijaki. Prvih 46 gimnazijcev naj bi postalo temelj bodoče samostojne srednje šole.

Napori za ustanovitev srednje šole v Ilirski Bistrici so prisotni že od leta 1990 naprej, posebno intenzivni pa so bili zadnje leto in pol. Občino je pri prizadevanjih za srednješolski program v Il. Bistrici vodilo nekaj ciljev. Najpomembnejši je bil olajšanje srednješolskega izobraževanja tako dijakom kot tudi njihovim staršem. Iz občine Il. Bistrica se v druge občine vozi v srednjo šolo več kot 600 dijakov, največ v Postojno in Sežano. Zaradi slabih povezav številni med njimi živijo po dijaških domovih in tako zapustijo domači kraj in občino že pri 15. letih, vozači pa dragoceni čas izgubljajo na avtobusih ali vlakih. Srednja šola je zaradi oddaljenosti za marsikaterega starša tudi velik finančni zalogaj, ki ga še komaj zmorejo.

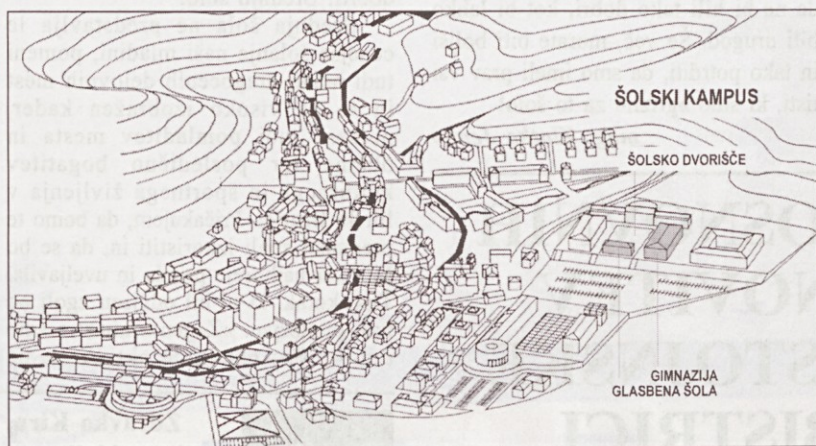
Z izobraževanjem v domačem kraju bo veliko pridobila tudi sama Il. Bistrica in celotna občina. Dijaki, ki se bodo šolali v Il. Bistrici, bodo imeli več časa za razne druge dejavnosti in ne bodo zapuščali svojih vasi in krajev. Poleg tega pa srednja šola v vsako okolje prinese tudi razvojni zagon, saj zaposluje ljudi z visoko izobrazbo, ki se lahko dejavno vključijo v dogajanje v mestu in občini.

PROSTORSKI POGOJI

Odločitev za prostore, v katerih bi potekal pouk srednješolcev, se je po odhodu vojske iz bistriške vojašnice praktično ponujala sama od sebe. Poslopja vojašnice so bila obnovljena pred nekaj leti, šolsko

ministrstvo pa se je obvezalo, da bo od obrambnega ministrstva omenjene prostore dobilo v uporabo.

Pouk gimnazije bo potekal v eni izmed stavb nekdanje vojašnice, na približno 2.200 m² neto površine, v treh etažah. Občina Il. Bistrica se je obvezala, da bo za približno 250 milijonov tolarjev obnovila navedeno stavbo in pridobila uporabno dovoljenje do 1. septembra 2004.

Umestitev gimnazije v bistriško vojašnico občina razume kot prvi korak k ustanovitvi Šolskega centra Il. Bistrica, v katerem bi poleg srednje šole delovala še glasbena šola, ljudska univerza, vojaški muzej in še drugi programi, ki jih bomo v bodočnosti pridobili.

Telovadba se bo odvijala na zunanjih igriščih ob gimnaziji in v športni dvorani OŠ A. Žnideršiča. Knjižnico pa bodo gimnazijci, do ustanovitve lastne knjižnice, obiskovali v Knjižnici Makse Samsa v Il. Bistrici.

KADROVSKI POGOJI

V prvih dveh letih delovanja naj bi na gimnaziji poučevali profesorji matične šole v Postojni iz občine Il. Bistrica, ki jih bodo pri posameznih predmetih dopolnjevali profesorji iz naših osnovnih šol. Kasneje so predvidene že stalne zaposlitve

profesorjev, ki bodo poučevali samo na bistriški gimnaziji.

KVALITETA ŠOLANJA

Dislocirana enota postojnske gimnazije v Il. Bistrici bo imela najmanj enake izbirne vsebine kot matična gimnazija v Postojni. Učni program bo tako isti kot v Postojni, nadstandardne programe pa bo financirala občina, kar bo za dijake pomenilo, da se bodo lahko prosto

odločali o izbirnih vsebinah ali morebitnih obogatitvah učnega programa. Občina zagotavlja, da bodo dijaki dveh bistriških razredov gimnazije dobili najmanj toliko znanja, kot ga danes dobijo na matični gimnaziji v Postojni.

INFORMATIVNI DAN

Informativna dneva bosta:

- v petek 13. februarja 2004 ob 11.00 uri in ob 15.00 uri ter
- v soboto 14. februarja ob 9.00 uri;

Potekala bosta v prostorih bivše vojašnice oziroma v prostorih bodoče gimnazije v ulici IV. armije. Na informativnem dnevu boste lahko izvedeli vse kar vas bo o šoli še zanimalo, lahko pa pokličete tudi na občino Il. Bistrica, g. Zdravka Kirna na telefon: 05/71 41 361. Vsi občani ste vabljeni na DNEVA ODPRTIH VRAT, ki bosta hkrati z informativnima dnevnoma.

Za srednjo šolo v Il. Bistrici je župan Anton Šenkinc imenoval komisijo v sestavi:

Zlatko Jenko – podžupan in predsednik komisije za srednjo šolo
Igor Štemberger – poslanec Državnega zbora RS
Vojko Čeligoj – poslanec Državnega zbora RS
Ester Jurišević – ravnateljica OŠ Dragotin Kette
Karmen Šepec – ravnateljica OŠ Anton Žnideršič
Damijana Logar – direktorica knjižnice Makse Samsa
Igor Batista – občinski svetnik
Zdravko Kirn – vodja oddelka za družbene dejavnosti

Sodelovala sta še:

Anton Šenkinc – župan občine Il. Bistrica
Julijan Lavrenčič – podžupan občine Il. Bistrica

Karmen Šepec,

ravnateljica OŠ Antona Žnideršiča:

»Kot pedagoška delavka sem ves čas priprav na srednjo šolo skušala s kritično distanco presojati izbiro programov in organizacijsko obliko bodoče šole. Vedno smo si želeli samostojno šolo, vendar menim, da je dislociran oddelek Srednje šole Postojna veliko varnejši in kakovostno veliko bolj primeren.

Komisiji (tudi prejšnja, ne le sedanja) sta opravili veliko delo, še pomembnejše je opravila politika. Zdaj so na vrsti, da svoje opravijo tisti, ki jim je šola namenjena – učenci, letošnji osmošolci in njihovi starši. Razumem njihove dileme in strahove: starši se bojijo, da bo program zaradi začetniških težav manj kakovosten, mladi pa si večinoma želijo drugam, kjer bodo spoznali nove kraje in kjer bodo lahko uresničevali tudi druge interese. Ker poznam delo ravnatelja Srednje šole Postojna, sem prepričana, da bo organizacijo prvih letnikov opravil profesionalno in z vso odgovornostjo. Sedanja zagnanost in pripravljenost v občini mi daje slutiti, da bomo zmogli poskrbeti za vse tisto, kar mladi poleg znanja še potrebujejo, tudi vsi ostali: župan in občinska uprava, občinski

svetniki, ustanove, podjetja ter različna društva in organizacije v občini. Bodoči gimnazijci bodo športno vzgojo opravljali v telovadnici naše šole, kar bo gotovo pomenilo za naše učence nekoliko slabše pogoje dela. Prepričana sem, da bodo naši učenci, starši in učitelji to sprejeli z razumevanjem in tudi kot svoj prispevek k ustanovitvi srednje šole. Osmošolcem bistriških osnovnih šol in njihovim staršem želim, da bi razumeli in znali pravilno

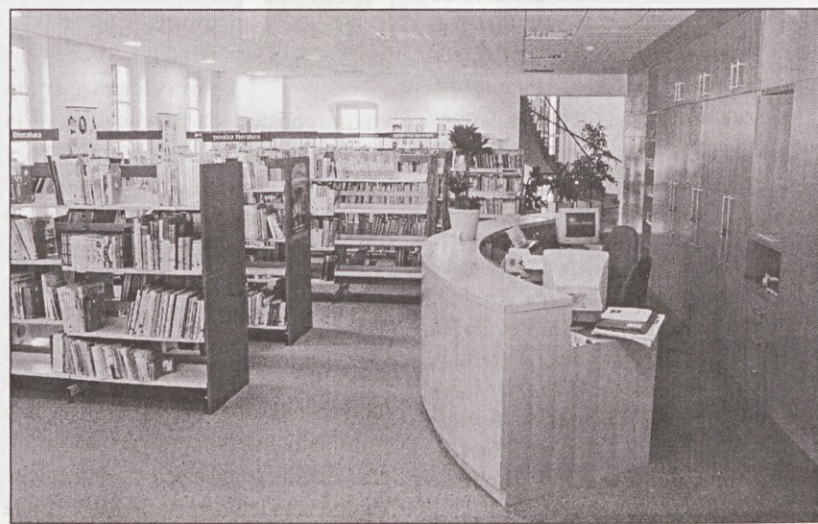
oceniti vsa prizadevanja, ki trenutno potekajo v občini na različnih ravneh, da bi tem prizadevanjem zaupali in k njim pripomogli tako, da bi se kandidati za gimnazijo vpisali v gimnazijo v domačem kraju.«

Damijana Logar,

direktorica knjižnice Makse Samsa:

»Pri nabavljanju knjig v knjižnici spremljamo in se prilagajamo potrebam ter zahtevam naših uporabnikov. Posebej smo pozorni na osnovnošolce, dijake ter študente. Zanje smo že v preteklih letih kupovali po več izvodov knjižnega gradiva. Naša knjižnica premore bogat fond strokovne literature, ki je nepogrešljiva pri sestavljanju seminarskih nalog in referatov, prav tako obsežen je fond leposlovja – za obvezna domača branja, razna tekmovanja, maturo – imamo pa tudi precej tujih revij. Za potrebe srednješolcev bomo nabavljali še več gradiva, pri nas pa bodo lahko uporabljali tudi študijsko čitalnico, ki je namenjena nemotenemu delu in učenju. Lahko bodo uporabljali tudi internet in si na računalnikih izdelali seminarske ali druge naloge. V glasbeni sobi bodo ob uporabi jezikovnih tečajev lahko brezplačno obnavljali ali pa nadgrajevali znanje tujih jezikov. Članarine dijakom do 18. leta starosti v naši knjižnici ni treba plačevati. Za potrebe srednje šole v Ilirski Bistrici pa bomo v dogovoru z Gimnazijo Postojna kupovali knjižno gradivo, ki

bo namenjeno dijakom in učiteljem in ki ga bomo v naslednjih letih prenesli v bodočo knjižnico v novem šolskem centru.«

Igor Štemberger,

zlate maturantke 1971/72,

pediatrinja v bistriškem zdravstvenem domu: Ob tem imam v mislih predvsem kvaliteto, ki jo šola lahko prinese ožji regiji z izobraževanjem mladih ter spodbudo, da svojo prihodnost načrtujejo in gradijo v povezavi z njo. Z nekaj obžalovanja gledam na dejstvo, da takšna

Ivica Smajla,

zlate maturantke 1971/72,

pediatrinja v bistriškem zdravstvenem domu:

»Idejo o srednji šoli v Ilirski Bistrici podpiram sto pro-

centno. Želela bi, da bi ta cilj povezal vse politične in intelektualne potenciale v občini in da bi vsaj do uspešnega zaključka pozabili na nesoglasja. Tudi sama sem se ves študijski vek vozila in vem kaj pomeni pozno v noč študirati in biti zjutraj ob 5.40 že na vlaku za Ljubljano. Na žalost že osnovnošolci premalo spijo, da ne govorimo o srednješolcih. Za zbrano delo potrebuje tak mladostnik najmanj sedem ur spanja, kar pa je za otroke vozače velikokrat nedosegljivo. Po drugi plati vidim srednjo šolo v domačem kraju kot eno od zelo pomembnih načinov v bitki proti begu znanja. Veliko izobražencev je iz domačega kraja že odšlo iz kakršnega koli razloga. Mogoče se kdo od teh vrne, vsaj nekaterim mladim, ki zaključujejo študij, pa domači kraj, kljub negostoljubju vendarle kaj pomeni.»

Leopold Oblak

zlate gimnazijske maturantke 1967/68,

Prešernov nagrajenec za diplomsko nalogo, predsednik uprave Kovino-

plastike Lož v letih

1988 do 1999 ter nagrajenec Gospodarske zbornice za dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu,

GIMNAZIJA ZA POPOTNICO

Kaj vse zmore naša trma in složnost! In dobili smo jo – gimnazijo! Velik del poti je opravljen, sedaj ste na vrsti vi – osmošolke in osmošolci in seveda vaši starši. Te priložnosti ne smete izpustiti iz rok. Možnost šolati se v domačem kraju ni kar tako. Nič več zgodnjega vstajanja, nič več poznega prihajanja iz šole. Nič več tavanja po mestu »med luknjami v urniku«. Dovolj časa za učenje, šport, kulturo in zabavo. Tisti, ki smo se šolali drugod, vemo kaj to pomeni.

Tudi marsikateri strošek bo odpadel – za dijaški dom, za vozovnico... Gimnazijski program ponuja neštete možnosti nadaljnega študija tako doma kot v tujini. Zagotovili vam bomo dobre profesorje in odlične pogoje! Profesorje, ki že poučujejo na gimnaziji in učilnice z najsodobnejšo opremo. Program gimnazijski maturant je enak za vse gimnazije v državi. Izbirne vsebine predmetov bodo iste kot na drugih gimnazijah. Zavzemali se bomo za eno najboljših šol, ker si želimo, da boste pridobili vse potrebno znanje, dosegli čim več točk na maturi in tako lahko izbirali

med željenimi univerzitetnimi študiji. Ves nadstandard bo zagotavljala šola na podlagi zavezujočih sklepov občinskega sveta, kar pomeni, da bo stroške gimnazijskega nadstandarda pokrival občinski proračun. In kaj, če bo pri dijaku pri katerem od maturitetnih predmetov »zaškripalo«? Tudi za to bo poskrbljeno, zagotovljen bo dodaten pouk in dodatne priprave na maturo. Tako ne obstaja bojazen, da ne bi bili tako dobri, kot bi lahko bili drugod. Še več, morate biti boljši in tako potrditi, da smo imeli prav vsi tisti, ki smo »grizli« za to šolo!

mag. Zlatko Jenko

JAZ VANJO VERJAMEM!

Od kar pomnim se o njej govori, od kar pomnim se o njej volitvami obljubljal. Tudi sam sem jo pred nastopom mandata označil kot prioriteto stranke mladih v Ilirski Bistrici in k temu cilju so vodile vse naše aktivnosti. In končno smo jo dobili! Srednjo šolo.

Srednja šola ne predstavlja le cenejše šolanje naši mladini, pomeni tudi nekaj dragocenih delovnih mest in to za visoko izobražen kader, pomeni tudi pomladitev mesta in občine ter posledično bogatitev kulturnega in športnega življenja v Ilirski Bistrici. Pričakujem, da bomo te prednosti znali izkoristiti in, da se bo šola kar najhitreje prišla in uveljavila. Tisti korak, ki ni bil odvisen zgolj od nas, je storjen. »Žegen« ministra smo dobili. Vse nadaljnje aktivnosti pa

bodo odvisne le od nas samih, od profesorjev, ki bodo v tej šoli poučevali, od dijakov, ki bodo to šolo obiskovali in predvsem od občanov Ilirske Bistrice, ki bodo tej šoli zaupali, vanjo verjeli in z njo živeli. Jaz vanjo verjamem že danes in to pričakujem tudi od ostalih 14.000 občanov in občanek naše občine. V nasprotnem primeru si šole sploh ne zaslužimo.

Kot poslanec stranke mladih si ob iztekajočem se mandatu ne predstavljam lepšega darila občini Ilirska Bistrica, še posebej ne mladim v tej občini. To darilo pa je plod vseh tistih, ki smo v šolo verjeli in upali že od samega začetka. Vesel in ponosen sem obenem, da sem lahko tudi sam vstavil svoj kamenček v mozaik, ki se mu reče srednja šola v Ilirski Bistrici!

Igor Štemberger,
poslanec Državnega zbora

RAVNATELJI OBČINSKIH OSNOVNIH ŠOL PODPIRAMO USTANOVITEV DISLOCIRANE ENOTE POSTOJNSKE GIMNAZIJE V ILIRSKI BISTRICI

No, pa jo končno spet imamo v občini, v mestu, med sabo – srednjo šolo seveda. Po polnih štiridesetih letih, po večkratnih prizadevanjih

različnih občinskih garnitur je končno dozorel čas, politična volja in hotenje ter velika potreba po ustanovitvi srednje šole v Ilirski Bistrici. Želje in načrti so bili v izhodišču sicer drugačni, našim mladim osmošolcem smo želeli ponuditi možnost vpisa v srednjo šolo v domačem kraju v en oddelek gimnazije in v en oddelek ekonomske šole. Vendar se je splet okoliščin zapletal in razpletal v smeri dveh dislociranih oddelkov Gimnazije Postojna. Ob dejstvu, da se vpis v gimnazijske programe na nacionalni ravni povečuje in dosega malo manj kot polovico vpisane populacije, bo dislocirana enota gimnazije nekaj, kar ta trenutek in v bodoče najbolj potrebujemo.

Petnajstletnik/ca bo ostal/a doma v krogu svoje družine. V najbolj zahtevnem razvojnem obdobju bo lahko delil/a mnenja, izkušnje in spoznanja s svojimi starši. Kljub temu da vemo, da je doba mladostništva tudi doba uporništvu zaradi uporništvu in mlade osebnostne rasti, je to tudi obdobje postavljanja mej, tako kot v prejšnjih obdobjih ravno tako tudi v tem zgodnjem zorenju mlade osebe. Otrok, ki je doma tudi v srednješolskem obdobju in se ne vozi iz kraja bivanja, lahko dnevno pridobi najmanj dve uri spanja, ravno toliko počitka ali drugih aktivnosti na račun vožnje z javnimi prevozi in čakanja nanje. Omeniti moramo iste dijake, ki s prihodom npr. v Ilirsko Bistrico še vedno niso na cilju, doma. Preverjeno dejstvo je, da imajo naši dijaki najdaljši delovni dan, saj vemo, da prihod domov ne pomeni zaključka dnevnih dejavnosti, ampak je to praviloma le polovica aktivnosti za njimi.

Težava z urnikom in »luknjami« v njem je posledica zapletene organizacije šolskega dela na velikih šolah, kjer sta problema prostor in kadrovske težave za tekočo realizacijo predmetnika v

urniku brez slepih oken za dijake. Dvoodelna šola omogoča optimalno ureditev urnika, težnja vsakega vodje dislocirane enote pa bo urediti urnik, ki bo sestavljen »dijakom na kožo« in se bo prilagajal najprej njihovim potrebam in pa tudi urniku avtobusnih prevozov.

Prihranek v družinskem proračunu je s šolanjem v domačem kraju občuten. Cena vozovnice v Postojno ali v Sežano je skoraj enako visoka kot bivanje v dijaškem domu. Če bo naš srednješolec doma še štiri leta, vemo vsi, kaj to pomeni v tolarjih.

In če srednja šola že veliko let uspešno deluje v obeh sosednjih mestih, zakaj ne bi v Ilirski Bistrici?

Zaenkrat prazne učilnice, bodo kmalu polne

Samo mi sami, občani, meščani, krajani, vaščani smo lahko zla slutnja in temna senca svoji, naši šoli.

Pot in smer poznamo, ta je prava. Cilj tudi. Če je želja in hotenje dovolj močno bo tudi cilj dosežen.

Nov izobraževalni zavod prinaša v kraj novo kvaliteto življenja, nove možnosti, nov intelektualni veter, ki daje pospeške v hrbet tudi takrat, ko mislimo, da smo obnemogli.

Poskrbimo, da se septembra 2004 vpišejo na »našo šolo« naši otroci in s tem dajo življenjski utrip srednji šoli.

V imenu aktiva ravnateljev občine Ilirska Bistrica; vodja aktiva Ester Jurišević

OŠ Antona Žnidaršiča
Il. Bistrica,
ravnateljica, Karmen Šepec
OŠ Rudolfa Ukoviča Podgrad,
ravnateljica, Veronika Gobec
OŠ Jelšane,
ravnateljica, Marija Gaberšnik
OŠ Rudija Mahničiča
Brkinca Pregarje
ravnateljica, Manica Renko
OŠ Toneta Tomšiča Knežak,
ravnatelj, Andrej Žužek
OŠ Podgora, Kutežovo,
ravnatelj, Milan Dekleva
OŠ Dragotina Ketteja
Ilirska Bistrica,
ravnateljica, Ester Jurišević

GIMNAZIJA JE PRILOŽNOST ZA NAS IN ZA NAŠE OTROKE, ZGRABIMO JO Z OBEMA ROKAMA!

Stranke in liste v Občinskem svetu Občine Ilirska Bistrica:

LDS - Liberalna demokracija Slovenije, Lista neodvisnih občanov krajevnih skupnosti, ZLSD - Združena lista socialnih demokratov, SMS - Stranka mladih Slovenije, SDS - Slovenska demokratska stranka, DeSUS - Demokratična stranka upokojeencev Slovenije, ZZZP - Zveza za Primorsko, SLS - Slovenska ljudska stranka, Kmečka neodvisna lista Brkini, Samostojna neodvisna lista »Alternativa«, Lista za Kočanijo, Mladi forum »Šajeta«, Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka, Mladinada in Druga lista,

Izmed njih, ne najpomembnejša, vendar zelo pomembna, je tudi lokalni avtobusni potniški promet. Že ob sedanji organizaciji osnovnošolskih prevozov, so praktično skoraj vsa naselja v občini povezana z mestom Ilirska Bistrica. Na nas je, da poskrbimo še za tistih nekaj naselij, ki te povezave nimajo ustrezno urejene in uskladimo urnike osnovnih šol in gimnazije. In to bomo tudi zagotovo storili. Bodočim gimnazijcem bomo čimbolj optimalno prilagodili urnike lokalnega avtobusnega prevoza.

Dodali bomo še en kamenček v mozaik, ki pa ga moramo vsi skupaj sestaviti. Da nam bo dolgo v veselje in ponos.

govori podatek, da je vpis dijakin in dijakov v gimnazijske programe bil v občini Il. Bistrica vrsto let pod republiškim povprečjem (približno 20 odstotek). V zadnjih letih pa se je število dijakin in dijakov, ki so se vpisali v gimnazijski program precej povečalo in se praktično skoraj izenačilo s povprečjem v statistični Kraško-notranjski regiji ter povsem približalo državnemu povprečju. V naši občini se od vseh srednješolcev v gimnazije letno vpiše 38,89 odstotka dijakin in dijakov, povprečje v Kraško-notranjski regiji je le stotinko odstotka višje, torej 38,90 odstotka, v državi pa znaša 40,40 odstotka.

Za občino Ilirska Bistrica bo srednja šola predstavljala tudi razvojni zagon, saj bomo tako po eni strani zaposlili ljudi z visoko izobrazbo, poleg tega pa bo to, da bo srednješolska mladina ostala doma, pomenilo ožvitev tudi kulturnega, športnega in družabnega življenja. Žalostno je namreč, da večina otrok v domačem kraju preživi samo otroštvo, že od 14. ali 15. leta dalje pa je njihovo življenje v veliki meri že vezano na druge kraje. Mogoče je tudi zaradi tega velik odliv prebivalstva iz občine.

Snežnik

Časopis Snežnik je nestranski časopis, ki izhaja na območju občine Ilirska Bistrica. Cena izvida je 300,00 SIT.

Naslov uredništva:
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica,
tel. 05/71-00-320, fax. 05/71-41-124
e-mail: sneznik@siol.com ali
ga-commerce@siol.net

Ustanovitelj: Borislav Zejnullović
Izdajatelj: "GA Commerce" d.o.o.
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica

Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnullović
Urednica: mag. Milena Urh
Uredniški odbor: Laszlo Balzs, Vladimir Čeligoj, Dimitrij Grlj, Maksimiljan Modic, Ksenija Montani, Joško Stegu, Ivica Smajla, Jožef Šlenc, Igor Štemberger, Heda Vidmar, Bojan Oblak in Aleš Zidar.
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič
Slika v glavi: Fotografija - Hinko Poročnik
Oblikovanje - Romeo Volk
Tisk: Grafični Atelje, Alma Zejnullović s.p.

Nenaročenih člankov ne honoriramo. Rokopise in fotografije vračamo.

Na podlagi zakona o DDV sodi časopis med proizvode, za katere se obračunava DDV po stopnji 8,5%. Medij Snežnik je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 347.

ZAHVALA

Za pomoč se posebej zahvaljujem Zdravku Kirnu, Jožefu Šlencu in Leonu Belušiču in vsem, ki ste pristali na izjave.

Urednica